

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 139 - Nước Đức Chúa Trời sẽ được ban cho dân nào xứng đáng.

Ma-thi-ơ 21:28-46: Các người nghĩ làm sao? Một người kia có hai đứa con trai; nói cùng đứa thứ nhất, mà rằng: Con ơi, bữa nay con hãy ra làm vườn nho. Đứa ấy thưa rằng: Vâng; rồi không đi. Đoạn, người cha đi đến đứa thứ hai, cũng bảo như vậy. Đứa này thưa rằng: Tôi không muốn đi. Nhưng sau ăn năn, rồi đi. Trong hai con trai đó, đứa nào làm theo ý muốn của cha? Họ đáp rằng: Đứa thứ hai. Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, những kẻ đầu thu thuế và phường đi điếm sẽ được vào nước Đức Chúa Trời trước các người. Vì Giảng đã theo đường công bình đến cùng các người, nhưng các người không tin, còn những kẻ đầu thu thuế và phường đi điếm đã tin người; và các người, khi đã thấy điều ấy, sau cũng không ăn năn đặt tin người. Hãy nghe lời ví dụ khác. Có người chủ nhà kia, trồng một vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và cất một cái tháp; rồi cho những kẻ trồng nho mướn, và đi qua xứ khác. Đến mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặt đầu hoa lợi. Bọn trồng nho bắt các đầy tớ, đánh người này, giết người kia, và ném đá người nọ. Người chủ lại sai đầy tớ khác đông hơn khi trước; thì họ cũng đối đãi một cách. Sau hết, người chủ sai chính con trai mình đến cùng họ, vì nói rằng: Chúng nó sẽ kính trọng con ta. Nhưng khi bọn trồng nho thấy con đó, thì nói với nhau rằng: Người này là kẻ kế tự đây; hê! hãy giết nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. Họ bèn bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy, khi người chủ vườn nho đến, thì sẽ xử với bọn làm vườn ấy thế nào? Chúng trả lời rằng: Người chủ sẽ diệt đồ hung ác ấy cách khổ sở, và cho bọn trồng nho khác mướn vườn ấy, là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến mùa. Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Các người há chưa hề đọc lời trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà bỏ ra, trở nên đá đầu góc nhà; Ấy là việc Chúa làm, và là một sự lạ trước mắt chúng ta, hay sao? Bởi vậy, ta phán cùng các người, nước Đức Chúa Trời sẽ cất khỏi các người, và cho một dân khác là dân sẽ có kết quả của nước đó. Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi. Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nghe những lời ví dụ đó, thì biết Ngài nói về mình. Họ bèn tìm cách để bắt Ngài; song sợ thiên hạ vì thiên hạ tôn Ngài là đáng tiên tri.

Cả Kinh-thánh đều làm chứng về Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để cứu rỗi tâm linh loài người và sự cứu rỗi đó được đặt trên một nền tảng vững chắc, đó là Đức Chúa Trời tìm kiếm cho Ngài một dòng dõi thánh, là dòng dõi luôn yêu mến Ngài, kính sợ Ngài và không bao giờ phản nghịch.

Để chúng ta có thể hiểu được ý nghĩa của sự dạy dỗ mà Đức Chúa Jêsus đã dùng các ví dụ để giảng dạy, chúng ta phải cầu xin Đức Thánh-Linh mở trí cho được hiểu Kinh-thánh và chính Ngài sẽ dẫn chúng ta vào trong các lễ thật của Nước Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy trở lại lúc ban đầu, khi Đức Chúa Trời tạo nên loài người trên trái đất này.

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 26 đến 28 như sau: ²⁶ And God ^{H430} said ^{H559}, Let us make ^{H6213} man ^{H120} in our image ^{H6754}, after our likeness ^{H1823}: and let them have dominion ^{H7287} over the fish ^{H1710} of the sea ^{H3220}, and over the fowl ^{H5775} of the air ^{H8064}, and over the cattle ^{H929}, and over all ^{H3605} the earth ^{H776}, and over every ^{H3605} creeping ^{H7431} thing that creepeth ^{H7430} upon the earth ^{H776}. ²⁷ So God ^{H430} created ^{H1254} man ^{H120} in his own image ^{H6754}, in the image ^{H6754} of God ^{H430} created ^{H1254} he him; male ^{H2145} and female ^{H5347} created ^{H1254} he them. ²⁸ And God ^{H430} blessed ^{H1288} them, and God ^{H430} said ^{H559} unto them, Be fruitful ^{H6509}, and multiply ^{H7235}, and replenish ^{H4390} the earth ^{H776}, and subdue ^{H3533} it: and have dominion ^{H7287} over the fish ^{H1710} of the sea ^{H3220}, and over the fowl ^{H5775} of the air ^{H8064}, and over every ^{H3605} living ^{H2416} thing that moveth ^{H7430} upon the earth ^{H776}.

Có nghĩa là: **Đức Chúa Trời phán rằng, chúng ta hãy tạo (làm) nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền cai trị (quyền thống trị, quyền chi phối, quyền chinh phục) các loài cá biển, các loài chim bay trong khoảng không, các loài thú vật, các loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Như vậy, trong ảnh tượng của chính mình mà Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người trong ảnh tượng của Ngài, Ngài đã tạo nên người nam (giống đực) và người nữ (giống cái). Rồi Đức Chúa Trời chúc phước cho họ (loài người) và phán rằng: hãy sanh sản ra nhiều, làm cho đầy đầy đất và hãy chinh phục trái đất: hãy lấy quyền thế cai trị các loài cá của biển, cùng các loài chim trong khoảng không cùng các loài vật sống và hành động trên mặt đất.**

Vào thời điểm ban đầu, Đức Chúa Trời đã tạo nên một người, là A-đam (tức là loài người), nhưng để tạo nên loài người, Đức Chúa Trời đã tạo nên một thân thể (được gọi là **cái bình, cái khuôn, cái khung**) bằng bụi đất và thân thể này được gọi là giống cái (**female**^{H5347} - **giống cái**) và ý nghĩa của chữ **female**^{H5347} này trong tiếng Hê-bơ-rơ, đó là chữ **נקבה**- **neqebah**, số 5347, ra từ chữ **נקב**- **naqab**, số 5344, có nghĩa là: **giống cái, để đâm, chọc, chích, khoét lỗ, xoi mói, chèn ép, cắn rứt, làm buồn, điều buồn bực, để chỉ định, để chọn, để lập, để bổ nhiệm, để đặt tên, để chửi rửa, để rửa sả, để đánh đập;**

Sau khi Đức Chúa Trời đã tạo nên một thân hình (tức là: **thân thể, cái bình, cái khung, cái khuôn**) cho loài người (**A-đam**), bấy giờ Đức Chúa Trời mới tạo nên A-đam (**male**^{H2145} - **giống đực**).

Chữ **male**^{H2145} này, đó là chữ **זכר**- **zakar**, số 2145 ra từ chữ **זכר**- **zakar**, số 2142 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **người nam (hoặc nhỏ hay lớn), loài người, giống đực, để ghi nhớ, để gọi trở về, để triệu hồi, để nhắc nhở tâm trí, khiến cho nhớ lại, khiến cho hồi tưởng lại;**

Chúng ta hãy xem Lời Chúa giải nghĩa về thân thể của loài người được tạo nên theo tứ tự như thế nào qua sự giảng dạy của sứ đồ Phao-lô.

1 Cô-rinh-tô 15:40-49: **Lại cũng có hình thể thuộc về trời, hình thể thuộc về đất, nhưng vinh quang của hình thể thuộc về trời với vinh quang của hình thể thuộc về đất thì khác nhau. Vinh quang của mặt trời khác, vinh quang của mặt trăng khác, vinh quang của ngôi sao khác; vinh quang của ngôi sao này với vinh quang của ngôi sao kia cũng khác. Sự sống lại của kẻ chết cũng như vậy. Thân thể đã gieo ra là hay hư nát, mà sống lại là không hay hư nát; đã gieo ra là nhục, mà sống lại là vinh; đã gieo ra là yếu, mà sống lại là mạnh; đã gieo ra là thể huyết khí, mà sống lại là thể thiêng liêng (thuộc linh) . Nếu đã có thể huyết khí, thì cũng có thể thiêng liêng (thuộc linh); ấy vậy, có lời chép rằng: Người thứ nhất là A-đam đã nên linh hồn sống. A-đam sau hết là thân ban sự sống. Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng (thuộc linh) đến trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng liêng (thuộc linh) đến sau. Người thứ nhất bởi đất mà ra, là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy. Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về trời.**

Theo mặc định về thứ tự, thì người nào được sanh ra (được tạo nên) trước ở trên đất này, thì người đó được gọi là anh (hoặc chị) và như vậy, thân thể bằng bụi đất của loài người được Đức Chúa Trời tạo nên trước khi A-đam (**người thuộc linh**) được tạo nên và được đặt vào trong thân thể đó, nên có thể gọi thân thể xác thịt của loài người là anh, hay là đứa con thứ nhất vậy.

Khi Đức Chúa Trời thấy A-đam không có một tạo vật nào giúp đỡ giống như người, thì Ngài quyết định tạo nên một người nữ, ra từ chính thân thể xác thịt của A-đam, để làm người giúp đỡ cho A-đam.

Sáng thế ký 2:18-24: **Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình thì không tốt; ta sẽ làm nên một kẻ giúp đỡ giống như nó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy đất nắn nên các loài thú đồng, các loài chim trời, rồi dẫn đến trước mặt A-đam để xem người đặt tên chúng nó làm sao, hầu cho tên nào A-đam đặt cho mỗi vật sống, đều thành tên riêng cho nó. A-đam đặt tên các loài súc vật, các loài chim trời cùng các loài thú đồng; nhưng về phần A-đam, thì chẳng tìm được một ai giúp đỡ giống như mình hết. Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm cho A-đam ngủ mê, bèn lấy một xương sườn, rồi lấp thịt thể vào. Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ, đưa đến cùng A-đam. A-đam nói rằng: Người này là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi mà ra. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì nó do nơi người nam mà có. Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính**

dú cùng vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt.

Chữ mà bản dịch tiếng Việt là **người nữ** trong câu 22 và câu 23 trên, nguyên văn là chữ **אִשָּׁה**- ishshah, số 0802 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đàn bà (đã trưởng thành, có thể kết hôn, có thể sanh sản), vợ, thuộc giống cái)**. Gốc của chữ **אִשָּׁה**- ishshah, số 0802 này là chữ **אָנָשׁ**- anash, số 0605, có nghĩa là: **trở nên yếu đuối, bệnh tật, dễ vỡ, mỏng manh, không trinh tiết, nhu nhược, dễ bị cám dỗ, liều lĩnh, nguy hại, xấu xa, ngoại tình,**

Trước khi tạo nên Ê-va, Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho A-đam phải làm công việc mà Ngài đã định cho và trong đó có việc quản trị đất, bắt đất phục tùng, có nghĩa là tất cả các tạo vật bởi đất mà được tạo nên sẽ phải bị A-đam bắt phục, trong đó có thân thể xác thịt của chính A-đam và thân thể của Ê-va nữa.

Một điều chúng ta cần chú ý, đó là khi Đức Chúa Trời phán xét Ê-va và A-đam, thì ma quỷ đã nghe và hấn rắp tâm tiêu diệt loài người qua việc cám dỗ loài người sa vào sự phạm tội, để hấn hợp pháp cầm buộc loài người trong tội lỗi mà huỷ diệt linh hồn người ta.

Người đầu tiên phạm tội sau A-đam, đó là Ca-in, anh của A-bên, điều đó còn có nghĩa là ma quỷ luôn tìm cách diệt những người được hưởng quyền kế tự cha và những người được xưng là công bình ở trước mặt Đức Chúa Trời. Ca-in đã giết em mình, là A-bên vì người thấy của lễ của A-bên dâng lên cho Đức Chúa Trời thì được Đức Chúa Trời nhậm, còn của lễ của mình dâng lên cho Đức Chúa Trời thì không được Đức Chúa Trời nhậm. Ma quỷ đã để sự lừa dối vào lòng của Ca-in để kích động sự ganh tỵ trong lòng của người, nhưng Ca-in lại không nhận biết mưu chước của ma quỷ, mà chỉ nghĩ đến quyền lợi của xác thịt mình bị tổn hại, nhưng với ma quỷ thì sự ganh tỵ trong xác thịt loài người sẽ là khí giới hung tàn để chúng kích động người ta phạm tội giết người và những người công bình mà không có sự bảo vệ thì sẽ bị sự ganh tỵ và đố kỵ ở trong lòng của những người bị ma quỷ lừa dối hãm hại.

Đức Chúa Trời đã nhìn thấy mưu chước của ma quỷ đang hành động trong lòng của Ca-in, nên Ngài đã cảnh cáo tâm linh của Ca-in phải tỉnh thức và phải quản trị xác thịt mình trước mưu chước của ma quỷ.

Sáng thế ký 4:6-7: Đức Giê-hô-va phán hỏi Ca-in rằng: Cớ sao người giận, và cớ sao nét mặt người găm xuống? Nếu người làm lành, há chẳng ngược mặt lên sao? Còn như chẳng làm lành, thì tội lỗi rình đợi trước cửa, thềm người lăm; nhưng người phải quản trị nó.

Để cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, Đức Chúa Trời đã ban cho loài người mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên một con đường để dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo Lời của Ngài mà được giải thoát khỏi quyền lực của tội lỗi. Quyền phép giải cứu, giải phóng và giải thoát dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi quyền lực của tội lỗi đó chính là Lời của Đức Chúa Trời, khi người ta tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời vào trong lòng mình, vâng giữ và làm theo. Nhưng để dân Y-sơ-ra-ên có thể tin cậy Lời Đức Chúa Trời và làm theo, thì Đức Chúa Trời phải chọn cho Ngài những người sẽ thay Ngài để giảng dạy cho dân Y-sơ-ra-ên nhận biết giá trị thật của Lời Đức Chúa Trời cùng bằng cách nào và làm thế nào để người ta sẽ nhận được sự giải cứu, giải phóng và giải thoát linh hồn mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên mười điều răn cùng các mạng lệnh liên quan đến sự sống của tâm linh và xác thịt của người ta và trong các mạng lệnh đó, Đức Chúa Trời luôn nhắc cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, luật pháp của Ngài hằng còn đến muôn đời, vì thế cho nên trong các ngày sa-bát, dân Y-sơ-ra-ên phải tôn trọng ngày đó, vì đó là ngày mà linh hồn (*hồn*) của người ta sẽ nhận được sự dạy dỗ của Đức Chúa Trời qua việc nghe Lời của Đức Chúa Trời qua các thầy tế lễ được Đức Giê-hô-va chỉ định.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn ra từ giữa dân Y-sơ-ra-ên một chi phái, đó là chi phái Lê-vi và từ trong chi phái Lê-vi này, Đức Giê-hô-va chọn ra những người để giữ chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, mà người đầu tiên được chọn trong chi phái Lê-vi đó là A-rôn rồi tiếp theo A-rôn là các con trai của người cũng được lập nên để kế tục người và công việc này được ví như là công việc của vườn nho vậy.

Lê-vi ký 16:29-31: Điều này sẽ là một lệ định đời đời cho các người: đến mồng mười tháng bảy, các người phải ép linh hồn mình, không nên làm một việc nào, bất kỳ người bốn xứ hay là kẻ khách kiều ngụ giữa các người; vì trong ngày đó người ta sẽ làm lễ chuộc tội cho các người, để các người được tinh sạch: chắc các người sẽ được sạch những tội lỗi mình trước mặt Đức Giê-hô-va vậy. Ấy sẽ là một lễ Sa-bát, một ngày nghỉ cho các người, phải ép linh hồn mình; đó là một lệ định đời đời vậy.

Chữ ép được chép trong câu 31 trên, đó là chữ אָנַח- **anah**, số 6031 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *có dính lúu đến, có liên quan tới, sự bận rộn, bị đau đớn, bị làm phiền, bị đè nén, bị áp bức, bị đè nặng, bị uốn cong xuống, bị đánh hạ xuống, bị làm cho thấp hèn, làm cho hạ xuống, sự rên luyến trí óc;*

Trong ngày sa-bát của Đức Giê-hô-va, các thầy tế lễ dòng Lê-vi phải làm công việc tôn cao luật pháp của Đức Chúa Trời và khi luật pháp của Đức Chúa Trời được tôn cao, thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ cáo trách tâm trí xác thịt của người ta về những sự mà người ta đã làm, liên quan đến luật pháp của Đức Chúa Trời và công việc làm sạch linh hồn của người ta được ví là công việc trong vườn nho của Đức Giê-hô-va.

Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Ê-sai để tỏ cho dân Giu-đa biết rằng, tội lỗi của họ đã chọc giận Đức Chúa Trời và Ngài sẽ đổ cơn thịnh nộ xuống trên họ, nhưng dân Giu-đa đã không ăn năn tội lỗi mình và họ cũng không để ý đến những lời cảnh cáo của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ cho dân ngoại và họ phải bị bắt làm phu tù sang Ba-by-lôn.

Mặc dầu vậy, Đức Giê-hô-va vẫn làm ơn cho dân Y-sơ-ra-ên, vì Ngài là Đấng Thành Tín, luôn giữ sự giao ước mà Ngài đã lập với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, đó là Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ê-sai (*làm tiên tri từ năm 740 B.C. đến năm 681 B.C.*) để phán với tuyển dân của Ngài về sự thương xót của Ngài đối với dân Giu-đa, đó là chính Ngài sẽ đem sự cứu rỗi đến cho tuyển dân của Ngài và chính Ngài sẽ chặn dất dân Ngài, tức là với những người nghe tiếng phán của Ngài mà hết lòng trở lại với Ngài.

Ê-sai 40:1-11: Đức Chúa Trời của các ngươi phán rằng: **Hãy yên ủi, hãy yên ủi dân ta. Hãy nói cho thấu lòng Giê-ru-sa-lem, và rao rằng sự tranh chiến của nó đã trọn; tội lỗi nó đã được tha; nó đã chịu gấp hai từ tay Đức Giê-hô-va vì các tội mình. Có tiếng kêu rằng: Hãy mở đường trong đồng vắng cho Đức Giê-hô-va; hãy ban bằng đường cái trong đất hoang cho Đức Chúa Trời chúng ta! Mọi nơi sũng thấp sẽ được cao lên; mọi núi mọi gò sẽ bị hạ xuống; các nơi gập ghềnh sẽ làm cho bằng; các nơi dốc hãm sẽ làm thành đồng nội. Bấy giờ sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra, và mọi xác thịt đều sẽ xem thấy; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy. Có tiếng kẻ rằng: Hãy kêu! Và có đáp rằng: Tôi sẽ kêu thế nào? Mọi xác thịt giống như cỏ, nhan sắc nó như hoa ngoài đồng. Cỏ khô, hoa rụng, vì hơi Đức Giê-hô-va thổi qua. Phải, dân này khác nào cỏ ấy: cỏ khô, hoa rụng; nhưng lời của Đức Chúa Trời chúng ta còn mãi đời đời! Ai rao tin lành cho Si-ôn, hãy lên trên núi cao! Ai rao tin lành cho Giê-ru-sa-lem, hãy ra sức cất tiếng lên! Hãy cất tiếng lên, đừng sợ! Hãy bảo các thành của Giu-đa rằng: Đức Chúa Trời của các ngươi đây! Này, Chúa Giê-hô-va sẽ lấy quyền năng mà đến; Ngài dùng cánh tay mình và cai trị. Này, sự ban thưởng Ngài ở nơi Ngài, sự báo trả Ngài ở trước mặt Ngài. Ngài sẽ chặn bẫy mình như người chặn chiên; thâu các con chiên con vào cánh tay mình và ấm vào lòng; từ từ dất các chiên cái đang cho bú.**

Khi chúng ta đọc Lời Chúa trong câu 2 trên đây, chúng ta có thể ngỡ ngàng vì có chép rằng: **Hãy nói cho thấu lòng Giê-ru-sa-lem, và rao rằng sự tranh chiến của nó đã trọn; tội lỗi nó đã được tha; nó đã chịu gấp hai từ tay Đức Giê-hô-va vì các tội mình.**

Có ai đã cầu thay cho dân Giu-đa chẳng? Hay là có ai đã dâng của tế lễ gì để chuộc tội cho dân Giu-đa chẳng, nên Đức Giê-hô-va mới phán rằng tội lỗi của họ đã được tha?

Câu trả lời đó là: *Không có ai cầu thay cho dân Giu-đa và cũng không có một người nào dâng của tế lễ chuộc tội cho dân Y-sơ-ra-ên cả, nhưng chính Đức Giê-hô-va đã quyết định làm điều này, vì Ngài là Đấng hằng thương xót, nên Ngài đã quyết định dùng Con một của Ngài và cũng là cánh tay hữu của Ngài để cứu chuộc dân Ngài và Con một của Đức Chúa Trời sẽ làm công việc của kẻ truyền giải cho người ta nhận biết tội lỗi mình và chính Con một Đức Chúa Trời sẽ chặn dất dân Ngài, tức là chặn dất những người nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời mà hết lòng trở lại với Đức Chúa Trời.*

Gióp 33:23-24: Nếu trong một ngàn thiên sứ, có một thiên sứ làm kẻ truyền giải cho người, để chỉ dạy người biết điều ngay thẳng (*công bình*) cho người, ắt Đức Chúa Trời làm ơn cho người và phán rằng: **“Hãy giải cứu nó khỏi bị sa xuống cái hầm; Ta đã tìm đặng giá cứu chuộc rồi”.**

Khi Đức Chúa Jêsus thấy các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem và các trưởng lão của dân Giu-đa đến bắt bớ Ngài, thì Ngài dùng ví dụ để dạy dỗ họ, nhưng trong ví dụ đầu tiên của bài này, Chúa Jêsus đã dùng ví dụ về hai người con trai của một cha, để nhắc cho họ nhớ đến lời của tiên tri Ê-sai nói trước về việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ làm cho dân Giu-đa, vì nếu những người đó thật sự kính sợ Đức Chúa Trời thì họ sẽ nhớ lại các lời mà Đức Giê-hô-va đã cậy các tiên tri của Ngài để cảnh báo cho dân Y-sơ-ra-ên biết những sự sẽ

đến với họ và nếu những người đó có Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng, ắt họ sẽ nhận biết ý nghĩa sự giảng dạy của Chúa Jêsus và họ sẽ ăn năn, để nhận được sự tha thứ của Ngài.

Ma-thi-ơ 21:28-31a: Các người nghĩ làm sao? Một người kia có hai đứa con trai; nói cùng đứa thứ nhất, mà rằng: Con ơi, bữa nay con hãy ra làm vườn nho. Đứa ấy thưa rằng: Vâng; rồi không đi. Đoạn, người cha đi đến đứa thứ hai, cũng bảo như vậy. Đứa này thưa rằng: Tôi không muốn đi. Nhưng sau ăn năn, rồi đi. Trong hai con trai đó, đứa nào làm theo ý muốn của cha?

Chúa Jêsus hỏi các thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân Giu-đa, ấy là để thử xem họ sẽ trả lời Ngài như thế nào, và đó là cách giảng dạy khôn ngoan của Đức Chúa Jêsus.

Ma-thi-ơ 21:31b-32: Họ đáp rằng: Đứa thứ hai. Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, những kẻ thù thuế và phường điếm sẽ được vào nước Đức Chúa Trời trước các người. Vì Giăng đã theo đường công bình đến cùng các người, nhưng các người không tin, còn những kẻ thù thuế và phường điếm đã tin người; và các người, khi đã thấy điều ấy, sau cũng không ăn năn đặng tin người.

Trong sự phán xét này, Chúa Jêsus đã sử dụng hình ảnh hai người con trai để nói đến hai thứ dân của Đức Chúa Trời, người con trai thứ nhất là nói đến về chính dân Y-sơ-ra-ên, được sanh ra trước nhất trong các dân của thế gian này, cũng như Ca-in được sanh ra đầu tiên từ A-đam vậy, nhưng Ca-in đã tự huỷ diệt mình bằng sự ganh tỵ của xác thịt dẫn đến tội giết người. Rồi đến Ê-sau, là người khi sanh ra đã được hưởng quyền kế tự cha mình, nhưng người đã vì một miếng ăn mà bán quyền con trưởng.

Hê-bơ-rơ 12:15-17: Khá coi chừng kẻo có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kẻo rẽ đấng chiêm ra, có thể ngăn trở và làm ô uest phần nhiều trong anh em chẳng. Hãy coi chừng, cho trong anh em chớ có ai gian dâm, cũng đừng có ai khinh lờn như Ê-sau, chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng. Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ; vì dẫu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi được ý cha mình đã định rồi.

Sau tiên tri Ê-sai, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Giê-rê-mi (làm tiên tri từ năm 627 B.C. đến năm 586 B.C.) để cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên về sự cứng lòng của họ, đã tự bỏ quyền làm tuyển dân của Đức Giê-hô-va, mà trở thành một dân vô ích.

Giê-rê-mi 2:1-5: Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy đi, kêu vào tai Giê-ru-sa-lem rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Ta còn nhớ về người lòng nhân từ của người lúc đang thơ, tình yêu mến trong khi người mới kết bạn, là khi người theo ta nơi đồng vắng, trong đất không gieo trồng. Y-sơ-ra-ên vốn là dân biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va; vốn là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài. Phàm những kẻ nuốt dân ấy sẽ có tội; tai vạ sẽ lâm trên họ, Đức Giê-hô-va phán vậy. Hỡi nhà Gia-cốp, cùng các họ hàng nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va! Đức Giê-hô-va phán như vậy: Tổ phụ các người có thấy điều không công bình gì trong ta, mà đã xa ta, bước theo sự hư không, và trở nên người vô ích?

Người con trai thứ hai mà Chúa Jêsus đã phán trong ví dụ này là nói về những người vốn là dân ngoại, không phải là dân sinh ra đã là người Y-sơ-ra-ên, cũng như những người vốn là dân ngoại đã sống trong xứ Ê-díp-tô, nhưng khi họ thấy dân Y-sơ-ra-ên rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô thì họ cũng theo dân Y-sơ-ra-ên mà ra khỏi xứ Ê-díp-tô vậy, và đó cũng là bóng về các dân ngoại sẽ nhận được ân điển của Đức Chúa Trời mà được trở thành dân của Đức Chúa Trời qua danh Con một của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ.

Ê-phê-sô 2:1-22: Còn anh em đã chết vì lầm lỗi và tội ác mình, đều là những sự anh em xưa đã học đòi, theo thói quen đời nầy, vâng phục vua cầm quyền chốn không trung tức là thần hiện đang hành động trong các con bạn nghịch. Chúng ta hết thảy cũng đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thanh nộ, cũng như mọi người khác. Nhưng Đức Chúa Trời, là Đấng giàu lòng thương xót, vì cố lòng yêu thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta, nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đấng Christ, ấy là nhờ ân điển mà anh em được cứu, và Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ. Vả, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình; vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức

Chúa Trời đã sắp sẵn trước cho chúng ta làm theo. Vậy, anh em, theo xác thịt là người ngoại, bị những kẻ xưng mình là người chịu cắt bì trong xác thịt bởi tay người ta, gọi anh em là người không chịu cắt bì, hãy nhớ lại lúc trước, trong thuở đó, anh em không có Đấng Christ, bị ngoại quyền công dân trong Y-sơ-ra-ên, chẳng dự vào giao ước của lời hứa, ở thế gian không có sự trông cậy và không có Đức Chúa Trời. Nhưng trong Đức Chúa Jêsus Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay đã nhờ huyết Đấng Christ mà được gần rồi. Vì, ấy chính Ngài là sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai lại làm một, phá đổ bức tường ngăn cách, là sự thù nghịch đã phân rẽ ra, bởi vì Ngài đã đem thân mình mà trừ bỏ luật pháp của các điều răn chép thành điều lệ. Như vậy, khi làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới trong Ngài, và vì bởi thập tự giá Ngài đã làm cho sự thù nghịch tiêu diệt, nên nhờ thập tự giá đó Ngài khiến cả hai hiệp thành một thể, mà làm hòa thuận với Đức Chúa Trời. Ngài lại đã đến rao truyền sự hòa bình cho anh em là kẻ ở xa, và sự hòa bình cho kẻ ở gần. Vì ấy là nhờ Ngài mà chúng ta cả hai đều được phép đến gần Đức Chúa Cha, đồng trong một Thánh Linh. Đường ấy anh em chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời. Anh em đã được dựng lên trên nền của các sứ đồ cùng các đấng tiên tri, chính Đức Chúa Jêsus Christ là đá góc nhà, cả cái nhà đã dựng lên trên đá đó, sắp đặt cách hẳn hoi, để làm nên một đền thờ thánh trong Chúa. Ấy, anh em cũng nhờ Ngài mà được dự phần vào nhà đó, dựng trở nên nhà ở của Đức Chúa Trời trong Thánh Linh.

Chúa Jêsus đã không phán xét các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem và các trưởng lão của dân Giu-đa ngay, nhưng Ngài để cho chính những người đó nói ra những sự ở trong lòng mình, bấy giờ Ngài mới phán xét họ, để cho ứng nghiệm lời của đấng tiên tri Ê-sai đã nói trước về Ngài.

Ê-sai 11:1-4: Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái. Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va. Ngài lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va làm vui; chẳng phán xét theo mắt mình thấy, và chẳng cứ sự tai nghe mà đoán định. Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán kẻ nghèo, và xử lý ngay thẳng cho kẻ nhu mì trên đất. Ngài sẽ đánh thế gian bằng cái gậy của miệng mình, và lấy hơi thở nơi môi mà giết kẻ ác.

Chúa Jêsus đã không để cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân Giu-đa bị hổ thẹn bởi lời phán xét của Ngài mà bỏ đi, nên ngay sau đó, Ngài liền dùng ví dụ khác để giảng cho mọi người cùng nghe.

Ma-thi-ơ 21:33-40: Hãy nghe lời ví dụ khác. Có người chủ nhà kia, trồng một vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và cất một cái tháp; rồi cho những kẻ trồng nho mướn, và đi qua xứ khác. Đến mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặt thu hoa lợi. Bọn trồng nho bắt các đầy tớ, đánh người này, giết người kia, và ném đá người nọ. Người chủ lại sai đầy tớ khác đông hơn khi trước; thì họ cũng đối đãi một cách. Sau hết, người chủ sai chính con trai mình đến cùng họ, vì nói rằng: Chúng nó sẽ kính trọng con ta. Nhưng khi bọn trồng nho thấy con đó, thì nói với nhau rằng: Người này là kẻ kế tự đây; hê! hãy giết nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. Họ bèn bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy, khi người chủ vườn nho đến, thì sẽ xử với bọn làm vườn ấy thế nào?

Chúa Jêsus đã nhắc lại lời của đấng tiên tri Ê-sai nói về sự cứng lòng của dân Giu-đa cùng sự gian ác của các thầy tế lễ cả trong dân Y-sơ-ra-ên, đã làm ở trước mặt Đức Giê-hô-va.

Ê-sai 5:1-9: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên

nó nữa. Và, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trồng họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược; trồng được công bình, mà này, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ ở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời này: **Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở!**

Dân Y-sơ-ra-ên (tức là dân Hê-bơ-rơ) vốn làm nghề chăn chiên, nhưng khi Đức Giê-hô-va giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, thì Ngài đã quyết định ban cho họ xứ Ca-na-an, là một xứ đơm sữa và mật và dân Y-sơ-ra-ên sẽ trồng nho, trồng cây Ô-li-ve và trồng lúa mì, lúa mạch để làm lương thực nuôi mình.

Trong ý nghĩa thuộc linh, thì hết thảy những người tin Chúa đều sẽ phải làm công việc trong vườn nho của Đức Giê-hô-va.

Vậy thì vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân mang ý nghĩa như thế nào đối với cuộc sống thuộc linh của người tin Chúa ?

Trước hết chúng ta hãy xem Kinh-thánh chép gì về tác dụng của trái nho cùng các sản phẩm của cây nho.

Thi-Thiên 104:15: Rượu nho, là vật khiến hứng chí loài người, và dầu để dùng làm mặt mày sáng rỡ, cùng bánh để thêm sức cho lòng loài người.

Trong thuộc thể, nước ép ra từ trái nho được dùng làm rượu nho và trong tất cả các loại rượu mà loài người chế ra thì rượu nho được ưa chuộng nhất và có giá trị cao nhất, và nếu rượu nho được chứa trong thùng làm bằng gỗ sồi thì có thể lưu giữ được hơn một trăm năm và khi người ta uống loại rượu nho này, sẽ không bị say như các loại rượu mà người ta làm từ các loại trái cây khác hay là làm từ các loại ngũ cốc, đó là rượu nho khiến cho người ta được hưng phấn, vui vẻ.

Dầu tinh chế ép từ hạt của trái nho được chế làm mỹ phẩm có giá trị cao, vì chất dầu này chống lão hoá cho da, làm tan đi các nếp nhăn và làm săn da cùng se lại các lỗ chân lông, khiến phục hồi tóc và tái tạo các màng tế bào của da.

Trái nho khô được ép thành bánh để làm lương thực có năng lượng cao, được các dân tộc trên trái đất này biết tận dụng để chế nhiều loại bánh khác nhau, mà nhân của các loại bánh đó chính là trái nho khô.

Trong ý nghĩa thuộc linh, từ một dân chuyên làm nghề chăn chiên mà chuyển sang nghề trồng nho, trồng cây Ô-li-ve, trồng lúa mì, lúa mạch đó là ý nghĩa của sự chuyển hoá từ một thứ dân làm công việc thờ phượng Đức Chúa Trời với nghi thức của tôn giáo thành một dân thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng lễ thật.

Với nghi thức tôn giáo, thì người ta nhóm lại theo ngày đã định và người ta đọc và nghe Kinh-thánh tùy theo lịch đã định trước và làm theo các nghi thức của các thầy tế lễ phụ trách khu vực, là công việc mà ngày nay người ta vẫn làm ở rất nhiều nơi trên trái đất này.

Nhưng đối với người tin Chúa thật, thì họ sẽ thờ phượng Đức Chúa Trời theo Lễ thật, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hỡi người đàn bà, hãy tin ta, giờ đến, khi các người thờ lạy Cha, chẳng tại trên hòn núi này, cũng chẳng tại thành Giê-ru-sa-lem. Các người thờ lạy sự các người không biết, chúng ta thờ lạy sự chúng ta biết, vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà đến. Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.** (Giăng 4:21-24)

Khi nói đến việc trồng nho là nói đến công việc của một sự đầu tư không chỉ về giống mà còn về kỹ thuật về cách chăm sóc cây nho, từ ươm nành nho, đến chăm, tưới nành nho cho đến việc hái nho và ép nho lấy nước làm rượu, lấy trái để sấy khô làm bánh..., tức là nói về công việc của những người hầu việc Chúa sẽ được chính Đức Thánh-Linh dắt dẫn và đào tạo thành người trồng nho của Nước Đức Chúa Trời.

Nhã-ca 2:1-17: Ta là hoa tường vi của Sa-rôn, bông huệ của trũng. Bạn tình ta ở giữa đám con gái như bông huệ ở giữa gai góc. Lương nhân tôi ở giữa đám con trai như cây bình bát ở giữa những cây rừng. Tôi vui lòng ngồi dưới bóng người; Trái người ngọt ngào cho ổ gà tôi. Người đưa tôi vào phòng yến tiệc, ngọn cờ người phất trên tôi ấy là ái tình. Hãy lấy bánh nho nâng đỡ lòng tôi; Dùng trái bình bát bổ sức tôi lại; Vì tôi có bệnh bởi ái tình. Tay tả người kê dưới đầu tôi, còn tay hữu người ôm lấy tôi. Hỡi các con gái Giê-ru-sa-lem, ta ép nài các người bởi những con hoàng dương hay là con nai đồng nội, chớ kinh động, chớ làm tỉnh thức ái tình ta cho đến khi nó muốn. Ấy là tiếng của lương nhân tôi! Kia,

người đến, nhảy qua các núi, vượt qua các gò. Lương nhân tôi giống như con hoàng dương hay là con nai tơ. Kìa, người đứng sau tường chúng tôi, xem ngang qua cửa sổ, ngó ngang qua chấn song. Lương nhân tôi nói chuyện với tôi rằng: Hỡi bạn tình ta, người đẹp của ta ơi, hãy trỗi dậy và đến. Vì kìa, mùa đông đã qua, mưa đã dứt hết rồi; Bóng hoa nở ra trên đất; Mùa hát xướng đã đến nơi, và tiếng chim cu nghe trong xứ; Cây vả đang chín trái xanh tươi của nó, và nho trổ hoa nức mùi hương. Hỡi bạn tình ta, người đẹp của ta ơi, hãy trỗi dậy và đến. Hỡi chim bồ câu ta trong hóc đá, tại chốn đục của nơi hê hắm, hãy tỏ cho ta xem mặt mũi mình, cho ta nghe tiếng mình; Vì tiếng mình êm dịu. mặt mũi mình có duyên. Hãy bắt cho chúng tôi những con chồn, những con chồn nhỏ phá hại vườn nho; Vì vườn nho chúng tôi đang trổ bông. Lương nhân tôi thuộc về tôi, và tôi thuộc về người; Người chăn bầy mình giữa đám bông huệ, cho đến hừng đông ló ra, và bóng tối tan đi. Hỡi lương nhân tôi, hãy trở về, khá giống như con hoàng dương hay là con nai tơ trên hòn núi Bê-thet.

Trước khi cho phép dân Y-sơ-ra-ên vào chiếm xứ Ca-na-an, Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Môi-se sai người đi do thám xứ Ca-na-an và những người đi do thám xứ Ca-na-an đã trở về và họ khiêng chùy nho với những trái rất lớn, đó cũng là bóng về xứ Ca-na-an thuộc linh, mà chính thân thể xác thịt của người ta là xứ được sữa và mật, vì Đức Giê-hô-va đã lấy bụi đất trên trái đất này để tạo nên thân hình cho A-đam.

Các dân đã từng sống trong xứ Ca-na-an trước dân Y-sơ-ra-ên đã không kính sợ Đức Giê-hô-va và họ không thờ lạy Ngài, nên Đức Giê-hô-va đã phó các dân đó cho dân Y-sơ-ra-ên diệt đi, nhưng dân Y-sơ-ra-ên phải trở thành một dân thánh cho Đức Giê-hô-va và công việc của dân Y-sơ-ra-ên sẽ làm trong xứ Ca-na-an đó là phải làm sáng Danh Đức Giê-hô-va, mà vườn nho cho Đức Giê-hô-va vạn quân đó là bóng.

Trong việc dâng của tế lễ lên cho Đức Giê-hô-va có sử dụng rượu nho trải các đời.

Xuất Ê-díp-tô ký 29:35-42: **Vậy, theo mọi điều ta phán dặn, người hãy làm cho A-rôn cùng các con trai người, và lập họ trong bảy ngày. Mỗi ngày hãy dâng một con bò tơ đực dâng chuộc tội, và dâng vì bàn thờ một của lễ chuộc tội cùng xúc dầu cho, để biệt bàn thờ riêng ra thánh. Trong bảy ngày người hãy làm lễ chuộc tội cho bàn thờ và biệt riêng ra thánh; bàn thờ sẽ trở nên rất thánh, phàm vật chi đụng đến đều sẽ được nên thánh vậy. Đây là các điều người sẽ dâng lên bàn thờ: Hai chiên con một tuổi, mỗi ngày thường thường như vậy. Buổi sớm mai người hãy dâng một trong hai chiên con; con thứ nhì hãy dâng vào buổi chiều tối. Với con chiên thứ nhất, hãy dâng một phần mười bột mì mịn nhồi với một phần tư hin dầu ép, và cùng lễ quán một phần tư hin rượu nho. Về con chiên thứ nhì hãy dâng vào buổi chiều tối với một của lễ và một lễ quán y như lễ sớm mai; ấy là một của lễ thiêu, có mùi thơm dâng cho Đức Giê-hô-va. Ấy là một của lễ thiêu mà các người phải dâng luôn luôn, trải qua các đời, tại cửa hội mạc trước mặt Đức Giê-hô-va, là nơi ta sẽ giáng lâm mà phán cùng người.**

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **lễ quán - an hin of wine for a drink offering**, đó là *một của lễ dâng lên bằng rượu nho*.

Bàn thờ được chép trong đoạn Kinh-thánh trên là bóng về thân thể của người tin Chúa phải được những người giữ chức vụ thầy tế lễ sửa soạn để dâng cho Đức Giê-hô-va, hầu cho người tin Chúa đó sẽ nhờ Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà được làm sạch mọi tội lỗi mình và được nên thánh, để người ấy sẽ được hầu việc Chúa trong bất kỳ hoàn cảnh nào hay là thời gian nào, cho đến khi người ấy được đón về thiên đàng với Đức Chúa Trời. Các của tế lễ được dùng để chuộc tội đó gồm có chiên con một tuổi, bò tơ đực cùng rượu nho với bột mì thật mịn và dầu, hết thảy đều là bóng về Luật pháp và Lễ thật cùng sự xúc dầu, hay còn được gọi là những sự tỏ ra bởi thần của Đức Giê-hô-va, phải được tôn cao, phải được rao giảng khiến cho những người thuộc về Đức Giê-hô-va được nên thánh.

Nhã-ca 8:8-12: **Chúng tôi có một em gái nhỏ, chưa có nương long. Phải làm gì cho em gái chúng tôi, trong ngày người ta hỏi nó? Nếu nó là một vách thành, chúng tôi sẽ xây tháp bạc trên nó; Nếu nó là một cái cửa, chúng tôi sẽ đóng kín lại bằng ván hương nam. Tôi là một tường thành, hai nương long tôi như những ngọn tháp; Bấy giờ tôi ở trước mắt người như kẻ đã được bình an. Sa-lô-môn có một vườn nho tại Ba-anh Ha-môn: Người giao vườn ấy cho kẻ canh giữ, mỗi người ấy phải đem nộp một ngàn miếng bạc về hoa lợi nó. Vườn nho của tôi ở trước mặt tôi. Hỡi Sa-lô-môn, một ngàn miếng bạc sẽ về phần ông, còn hai trăm về những kẻ giữ hoa lợi nó.**

Thi-Thiên 80:8-19: Từ Ê-díp-tô Chúa đã dời sang một cây nho; Chúa đui các dân ra, rồi trồng cây ấy; Cũng xở đất cho nó, nó bèn đâm rễ và bò đầy đất. Các núi bị bóng nó che phủ, và các nhánh nó giống như cây hương nam của Đức Chúa Trời. Các nhánh nó gie ra đến biển, và chồi nó lan đến sông. Vì cơ sao Chúa phá hàng rào nó, để cho các kẻ đi qua lấy lật nó? Heo rừng cắn phá nó, và các thú đồng ăn nó. Đức Chúa Trời vạn quân ôi! xin hãy trở lại, từ trên trời hãy ngó xuống, đoái xem và thăm viếng cây nho này, là tượt nho mà tay hữu Chúa đã trồng, và là chồi mà Chúa đã chọn cho mình. Cây nho ấy bị lửa cháy, bị chặt: Vì cơ sự quả trách của mặt Chúa, chúng nó phải hư mất. Nguyên tay Chúa phù hộ người của tay hữu Chúa, tức là con người mà Chúa đã chọn cho mình: Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa. Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa. Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

Để trồng được những cây nho có trái ngọt với chất lượng cao, đất trồng cây nho phải được sửa soạn kỹ trước khi giâm các nhánh nho đã được ươm và mọc lên thành cây (Kinh-thánh chép là **tượt nho**).

Ê-sai 5:1-2: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang.

Vườn nho phải được rào vây quanh bởi cách vách đá xếp hoặc đá xây để ngăn chặn các hoang thú xâm nhập và đó cũng là bóng về sự biệt riêng của Đức Thánh-Linh đối với những người được Đức Chúa Jêsu Christ bảo lãnh cho, hầu cho những người đó sẽ được Đức Thánh-Linh dắt dẫn mà biết làm công việc trong vườn nho thuộc linh của Nước Đức Chúa Trời.

Trong thuộc thể, trái nho của Y-sơ-ra-ên sẽ được thu hoạch trong khoảng tháng tám và tháng chín của Y-sơ-ra-ên, tức là khoảng tháng 11 đến tháng 12 của lịch thế giới. Các trái nho đã hái sẽ được chọn theo ý muốn của chủ vườn nho, như các trái ngọt, to thì để ăn tươi, các trái khác thì để làm nho khô, còn lại thì được ép lấy nước để làm rượu nho.

Trái nho phải đạt tiêu chuẩn là ngọt, nghĩa là các trái thuộc linh mà tuyển dân của Đức Giê-hô-va phải đạt được theo ý muốn của Ngài, là để muôn dân trong thế gian này sẽ được ném trái ngọt của Đức Giê-hô-va, mà dân Y-sơ-ra-ên chính là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài.

Các trái thuộc linh sẽ được người ta biết đến đó là các lời sẽ ra từ môi miệng tuyển dân của Đức Giê-hô-va, không phải là những lời ngon ngọt được nói ra theo sự toan tính của loài người xác thịt, nhưng là những lời mang giá trị như bánh nho, như rượu nho, như hương thơm của hoa nho lúc đang nở, đó là bông trái quyền phép của lễ thật khiến cho tâm linh của người ta được giải cứu, giải phóng, giải thoát và được chữa lành, chứ không phải là sự yên ủi giả tạo, nói bình an mà không có sự bình an chi hết.

Chúng ta hãy xem trái nho thuộc linh ra từ miệng của Đấng chăn chiên lớn của Đức Giê-hô-va dành cho loài người chúng ta, được chép trong sách Nhã-ca.

Nhã-ca 1:2-3: Nguyên người hôn tôi bằng cái hôn của miệng người. Vì ái tình chàng ngon hơn rượu. Dầu chàng có mùi thơm tho; Danh chàng thơm như dầu đổ ra; Bởi cơ ấy các gái đồng trinh yêu mến chàng. Hãy kéo tôi; chúng tôi sẽ chạy theo chàng, Vua đã dẫn tôi vào phòng Ngài. Chúng tôi sẽ vui mừng và khoái lạc nơi chàng; Chúng tôi sẽ nói đến ái tình chàng hơn rượu. Các gái đồng trinh yêu mến chàng cách chánh trực.

Nhã-ca 2:3-6: Lương nhân tôi ở giữa đám con trai như cây bình bát (*cây táo*) ở giữa những cây rừng. Tôi vui lòng ngồi dưới bóng người; Trái người ngọt ngào cho ổ gà tôi. Người đưa tôi vào phòng yến tiệc, ngọn cờ người phất trên tôi ấy là ái tình. Hãy lấy bánh nho nâng đỡ lòng tôi; Dùng trái bình bát (*trái táo*) bổ sức tôi lại; Vì tôi có bệnh bởi ái tình. Tay tả người kê dưới đầu tôi, còn tay hữu người ôm lấy tôi.

Tay hữu nói về *Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, tức là Lễ thật*, còn tay tả nói về *Luật pháp văn tự*, hay còn được gọi là *Luật pháp của sự tội và sự chết*.

Ê-sai 61:1-3: Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên ta; vì Đức Giê-hô-va đã xúc dầu cho ta, đặt giảng tin lành cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến đặt rịt những kẻ vỡ lòng, đặt rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục; đặt rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; đặt yên ủi mọi kẻ buồn rầu; đặt ban mão hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì tang chế, ban áo ngợi khen thay vì lòng nặng nề; hầu cho

những kẻ ấy được xưng là cây của sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để được vinh hiển.

Chúng ta cũng hãy xem trái nho thuộc linh của những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ phải có:

2 Cô-rinh-tô 2:14-17: Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! Vì chúng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đấng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; cho kẻ này, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng đáng cho những sự này? Vả, chúng tôi chẳng giả mạo lời của Đức Chúa Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy lòng chân thật, theo như đạo từ Đức Chúa Trời đến thế nào, thì giảng ra thế ấy trước mặt Đức Chúa Trời, trong Đấng Christ.

Trách nhiệm của những người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời chọn làm chức vụ thầy tế lễ của nước Ngài ấy là những người được chọn cho được làm công trong vườn nho thuộc linh của Đức Giê-hô-va vậy. Nhiệm vụ của họ là phải gìn giữ những sự mà Đức Giê-hô-va đã giao phó cho và những người đó phải làm công việc trong vườn nho, tức là công việc giảng dạy luật pháp của Đức Chúa Trời, hầu cho không có sự thanh nộ nào xảy ra trên tuyển dân của Đức Chúa Trời, nhưng sẽ là những sự phước hạnh, tức là các trái ngon ngọt, là bóng về ý tưởng bình an của Đức Giê-hô-va được ban cho tuyển dân của Ngài.

Khi Chúa Jêsus phán về ví dụ này cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân Giu-đa, ấy là Ngài đã biết trước ý định của những người đó đang tìm kiếm dịp để giết Ngài, nên tiếp theo những sự đã được chép trong sách Ê-sai đoạn 5, Chúa Jêsus đã phán về việc người ta sẽ làm cho Ngài:

Ma-thi-ơ 21:34-40: Đến mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặt thầu hoa lợi. Bọn trồng nho bắt các đầy tớ, đánh người này, giết người kia, và ném đá người nọ. Người chủ lại sai đầy tớ khác đông hơn khi trước; thì họ cũng đối đãi một cách. Sau hết, người chủ sai chính con trai mình đến cùng họ, vì nói rằng: Chúng nó sẽ kính trọng con ta. Nhưng khi bọn trồng nho thấy con đó, thì nói với nhau rằng: Người này là kẻ kế tự đây; hê! hãy giết nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. Họ bèn bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy, khi người chủ vườn nho đến, thì sẽ xử với bọn làm vườn ấy thế nào?

Trong quá khứ, người ta đã làm cho các tôi tớ của Đức Giê-hô-va, như Chúa Jêsus đã phán và đến thời kỳ sau rốt này, người ta cũng làm như vậy đối với các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Trong các quốc gia trên thế gian này, là các nước có các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ đến để rao giảng Tin-Lành, thì người ta cũng đối đãi những người đó như người ta đã làm đối với Đức Chúa Jêsus vậy, đó là vì những người mang danh là người hầu việc Chúa, như những người được giao việc trông coi vườn nho của Đức Giê-hô-va khi xưa, đã tố cáo và chỉ điểm cho chính quyền của những nước đó bắt giữ hoặc giết, hoặc trục xuất những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, như Chúa Jêsus đã báo trước vậy.

Sự bất bố đó được thi hành qua việc những người giữ chức trông coi vườn nho thuộc linh của Đức Chúa Trời đó sẽ vu khống, ngăn trở, cô lập các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, khiến công việc truyền giáo, công việc thi hành chức vụ bày tỏ lẽ thật của Nước Đức Chúa Trời cho những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ (mà việc thu hoa lợi là bóng) bị cản trở, ngưng trệ.

Chúng ta sẽ hiểu việc thu hoa lợi đây như thế nào cho đúng, vì những người trong các Hội-thánh địa phương mà chưa được tái sanh, chưa được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Jêsus Christ, thì họ chưa thật sự nhận được sự cứu rỗi?

Chúng ta hãy xem ý nghĩa Lời Chúa đã phán với các môn đồ của Ngài về đồng lúa đã chín vàng.

Lu-ca 10:1-9: Kế đó, Chúa chọn bảy mươi môn đồ khác, sai từng đôi đi trước Ngài, đến các thành các chỗ mà chính Ngài sẽ đi. Ngài phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì trủng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy xin Chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa của mình. Hãy đi; này, ta sai các người đi, khác nào như chiên con ở giữa bầy muông sói. Đừng đem túi, bao, giày, và đừng chào ai dọc đường. Hễ các người vào nhà nào, trước hết hãy nói rằng: Cầu sự bình an cho nhà này! Nếu nhà đó có người nào đáng được bình an, sự bình an của các người sẽ giáng cho họ; bằng không, sẽ trở về các người. Hãy ở nhà đó, ăn uống đồ người ta sẽ cho các người, vì người làm công đáng được tiền lương mình. Đừng đi nhà này sang nhà khác. Hễ các người vào thành nào, mà người ta tiếp rước, hãy ăn đồ họ sẽ dọn cho. Hãy chữa kẻ bệnh ở đó, và nói với họ rằng: Nước Đức Chúa Trời đến gần các người.

Chúng ta hãy trở lại với con tàu của Nô-ê, để nhận biết một nguyên tắc của sự cứu rỗi.

Sáng thế ký 6:13-22: Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt ta; vì cơ loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, ta sẽ diệt-trừ họ cùng đất. Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bê trong cùng bê ngoài. Vậy, hãy làm theo thế này: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu người sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và chừa một cửa bên hông; người sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên. Còn ta đây, ta sẽ dẫn nước lụt khắp trên mặt đất, đặng diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; hết thủy vật chi ở trên mặt đất đều sẽ chết hết. Nhưng ta sẽ lập giao ước cùng người, rồi người và vợ, các con và các dâu của người, đều hãy vào tàu. Về các loài sanh vật, người hãy dẫn xuống tàu mỗi loài một cặp, có đực có cái, có trống có mái, hầu cho ở cùng người đặng giữ tròn sự sống; chim tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, côn trùng tùy theo loại, mỗi thứ hai con, sẽ đến cùng người, để người giữ tròn sự sống cho. Lại, người hãy lấy các thứ đồ ăn đem theo, đặng để dành làm lương thực cho người và các loài đó. Nô-ê làm các điều này y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn.

Con tàu của Nô-ê là một công cụ được làm theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, hầu cho những người nào đã vào trong tàu đó, cũng như các loài thú vật được vào trong tàu đó thì sẽ được bảo tồn sự sống, nhưng với điều kiện là không có một người nào hay là một con thú nào rời khỏi con tàu đó trong suốt thời gian nước lụt, cũng như Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng ở trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy.**

Con tàu Nô-ê là bóng về Hội-thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, dầu vậy, tự Hội-thánh không thể cứu được một người nào cả, nhưng Hội-thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ phải là một vườn nho thật của Đức Giê-hô-va vạn quân và những người giữ chức vụ tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ phải là người trồng nho trung tín trong tất cả mọi công việc đã được Đức Chúa Jê-sus Christ giao phó cho, hầu cho các trái của vườn nho đó phải ngọt theo tiêu chuẩn của Đức Giê-hô-va vạn quân, cũng giống như những trái nho ngon, ngọt luôn được người ta ưa thích mua về nhà mình vậy.

Các tổ chức của con người không thể khiến người ta được nên thánh và luật pháp văn tự cũng vậy, vì tự luật pháp đó không thể khiến người ta được nên thánh, vì tự con người xác thịt sẽ không thể khiến cho người ta yêu mến luật pháp đó, như Lời Chúa đã có chép: **Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài.** (Rô-ma 8:5-9)

Hết thủy những người tin có Đức Chúa Trời, muốn được làm tuyền dân của Đức Chúa Trời, để linh hồn mình được cứu rồi thì tấm lòng của những người ấy ở trước mặt Đức Chúa Jê-sus Christ như là cánh đồng lúa đang chín vàng vậy, không phải là tiêu chuẩn của sự được cứu rồi mà là tấm lòng của những người đó đã mềm như trái đang chín, nếu không được gặt, nó sẽ rụng hoặc sẽ bị chim trời ăn mất vậy.

Đức Chúa Jê-sus là Con một Đức Chúa Trời và Ngài cũng là bóng về Lời hằng sống của Đức Chúa Trời được ban cho những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ, thế nhưng những người giữ chức vụ giảng dạy luật pháp của Đức Chúa Trời trong các Hội-thánh địa phương, mà không phải do Đức Chúa Jê-sus Christ chỉ định, sẽ ngăn trở các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ. Họ không cho phép các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ được rao giảng trong các Hội-thánh mà họ đang cầm quyền cai trị.

Theo Lời của Đức Giê-hô-va đã phán thì Ngài sẽ đả lại người ta tùy theo lời mà Ngài đã nghe miệng người ta nói ra, và như vậy, nếu người ta đã gọi hội chúng đó, tổ chức đó là Hội-thánh thì mặc nhiên tổ chức đó, những người trong hội chúng đó là thuộc về Đức Chúa Trời và thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ, Đấng cứu chuộc những người đó, dù những người đó đã đạt được tiêu chuẩn nên thánh hay chưa được nên thánh.

Vì cả vũ trụ này chỉ có một Đấng thánh mà thôi, Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời cùng Đức Chúa Jê-sus

Christ Con một Ngài, vì thế cho nên các hành vi ngăn trở những người tin Chúa khiến người ta không được tiếp xúc, không được thông công, không được nghe các Lễ thật mà Đức Thánh-Linh đã ban cho các tội tớ của Ngài để rao giảng cho những người được chuộc, thì đó là hành vi giết các tội tớ của Đức Chúa Jêsus Christ cùng giết những người đang muốn nhận được những sự giải cứu, giải phóng và giải thoát vậy.

Đức Chúa Jêsus đã phán về vườn nho của Đức Chúa Cha như sau:

Giăng 15:1-27: Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn. Điều răn của ta đây này: Các người hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các người. Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. Ví thử các người làm theo điều ta dạy, thì các người là bạn hữu ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, để các người yêu mến lẫn nhau vậy. Ví bằng người đời ghét các người, thì hãy biết rằng họ đã ghét ta trước các người. Nếu các người thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các người không thuộc về thế gian và ta đã lựa chọn các người giữa thế gian, bởi cơ đó người đời ghét các người. Hãy nhớ lời ta đã nói cùng các người: Đầy tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ ta, ắt cũng bắt bớ các người; bằng họ đã giữ lời ta, ắt cũng giữ lời các người. Nhưng vì danh ta họ sẽ lấy mọi điều đó đãi các người, bởi họ không biết Đấng đã sai ta đến. Nếu ta không đến và không phán dạy họ, thì họ chẳng có tội lỗi gì; song bây giờ họ không có thể chữa chối được tội lỗi mình. Kẻ nào ghét ta cũng ghét Cha ta nữa. Ví thử ta không làm giữa họ những việc mà chưa có người khác làm, thì họ vô tội, nhưng bây giờ họ đã thấy các việc ấy, và lại ghét ta cùng Cha ta. Đường ấy, để cho ứng nghiệm lời đã chép trong luật pháp họ rằng: Họ ghét ta vô cớ. Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về ta. Còn các người cũng sẽ làm chứng về ta, vì các người đã ở cùng ta từ lúc ban đầu vậy.

Khi Đức Chúa Jêsus hỏi các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem và các trưởng lão người Giu-đa về ví dụ vườn nho, họ liền trả lời ngay rằng: **Người chủ sẽ diệt đồ hung ác ấy cách khổ sở, và cho bọn trồng nho khác mướn vườn ấy, là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến mùa.**

Những người này đã trả lời theo trí khôn, mà không biết rằng, họ đang tự kết án mình, vì Lời Chúa Jêsus đã phán đó là nói về họ.

Ma-thi-ơ 21:42-46: Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Các người há chưa hề đọc lời trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà bỏ ra, trở nên đá đầu góc nhà; Ấy là việc Chúa làm, và là một sự lạ trước mắt chúng ta, hay sao? Bởi vậy, ta phán cùng các người, nước Đức Chúa Trời sẽ cất khỏi các người, và cho một dân khác là dân sẽ có kết quả của nước đó. Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi. Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nghe những lời ví dụ đó, thì biết Ngài nói về mình. Họ bèn tìm cách để bắt Ngài; song sợ thiên hạ vì thiên hạ tôn Ngài là đáng tiên tri.

Trong Lời phán của Chúa Jêsus, **thợ xây nhà** là nói về những người được Đức Giê-hô-va uỷ thác cho việc

dùng Lời của Ngài để dạy cho tuyển dân của Chúa biết áp dụng Lời Đức Chúa Trời để gây dựng đức tin và sống theo Lời Đức Chúa Trời, hầu cho nhờ quyền phép của Lời Chúa mà được sạch mọi tội lỗi và được nên thánh ở trước mặt Đức Chúa Trời, như tiêu chuẩn mà Đức Giê-hô-va đã phán rằng: **“SỰ KIÊNG ẪN mà ta chọn lựa, há chẳng phải là bẻ những xiềng hung ác, mở những trói của ách, thả cho kẻ bị ức hiếp được tự do, bẻ gãy mọi ách, hay sao? Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem những kẻ nghèo khổ đã bị đuổi đi về nhà mình, khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và chớ hề trở trính những kẻ cốt nhục mình, hay sao? Bấy giờ sự sáng người sẽ hừng lên như sự sáng ban mai, người sẽ được chữa lành lập tức; sự công bình người đi trước mặt người, sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau người. Bấy giờ người cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng; người kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có ta đây! Nếu người cất-bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói bậy; nếu người mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ khốn khổ, thì sự sáng người sẽ sáng ra trong tối tăm, và sự tối tăm người sẽ như ban trưa. Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tươi, như nước suối chẳng hề khô vậy. Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở. Nếu người ngừa giữ chân mình trong ngày Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh của ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình, bấy giờ người sẽ lấy Đức Giê-hô-va làm vui thích, ta sẽ làm cho người cưỡi lên các nơi cao trên đất, và lấy sản nghiệp của Gia-cóp, tổ phụ người, mà nuôi người; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy”.** (Ê-sai 58:6-14)

Lời của Đức Chúa Trời được ví là **Hòn đá góc nhà**, nghĩa là Đá chuẩn, được dùng để đặt trước nhất tại góc mà người ta sẽ xây ngôi nhà và từ đá góc đó mà người ta sẽ xây lên thành ngôi nhà thế nào, thì trong mọi công việc của người tin Chúa, người ta cũng sẽ lấy Lời của Đức Chúa Trời để làm chuẩn mực cho sự so sánh những công việc mà người ta sẽ làm, hầu cho nhờ Lời của Đức Chúa Trời mà sẽ không có một công việc nào của người ta bị sai trật vậy.

Chúa Jêsus đã phán và Lời của Ngài đến từ Đức Chúa Cha, quyết định ban ân điển cứu rỗi cho dân ngoại, ấy không phải là Đức Chúa Trời đã lia bỏ dân Y-sơ-ra-ên, nhưng là để giục lòng tranh đua của họ để khiến họ sẽ quay trở lại với Ngài, mà được sự cứu rỗi.

Rô-ma 11:1-27: **Vậy tôi nói: Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chăng? Chẳng hề như vậy; vì chính tôi là dân Y-sơ-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, về chi phái Bên-gia-min. Đức Chúa Trời chẳng từng bỏ dân Ngài đã biết trước. Anh em há chẳng biết Kinh Thánh chép về chuyện Ê-li sao? thế nào người kiện dân Y-sơ-ra-ên trước mặt Đức Chúa Trời mà rằng: Lạy Chúa, họ đã giết tiên tri Ngài, hủy phá bàn thờ Ngài; tôi còn lại một mình, và họ tìm giết tôi. Nhưng Đức Chúa Trời đáp lại thế nào? Ta đã để dành cho ta bảy ngàn người nam chẳng hề quỳ gối trước mặt Ba-anh. Ngày nay cũng vậy, có một phần còn sót lại theo sự lựa chọn của ân điển. Nhưng nếu bởi ơn thì chẳng phải bởi việc làm nữa; bằng chẳng, thì ơn không còn phải là ơn. Vậy thì làm sao? Ấy là dân Y-sơ-ra-ên chẳng được điều mình tìm; song những kẻ lựa chọn thì đã được, và những kẻ khác thì bị cứng lòng, như có chép rằng: Đức Chúa Trời đã cho họ mờ tối, con mắt chẳng thấy, lỗ tai chẳng nghe, cho đến ngày nay. Lại, Đa-vít có nói: Ước gì bàn tiệc của họ trở nên bầy, lưới, nên díp vấp chân và sự phạt công bình cho họ; Ước gì mắt họ mù không thấy được, và lưng họ cứ khom luôn! Tôi lại hỏi rằng: Có phải dân Y-sơ-ra-ên vấp chân đường ấy hầu cho té xuống chăng? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là bởi tội lỗi họ mà sự cứu đã đến cho dân ngoại, hầu để giục lòng tranh đua của họ. Vả, nếu tội lỗi họ đã làm giàu cho thế gian, sự kém sút họ đã làm giàu cho dân ngoại, thì hưởng chi là sự thịnh vượng của họ! Tôi nói cùng anh em là người ngoại: bấy lâu tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi làm vinh hiển chức vụ mình, cố sức để giục lòng tranh đua của những kẻ đồng tộc tôi, và để cứu mấy người trong đám họ. Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao? Vả, nếu trái đầu mùa là thánh, thì cả đồng cũng thánh; và nếu rễ là thánh, thì các nhánh cũng thánh. Ví bằng có một hai nhánh bị cắt đi, và người vốn là cây ô-li-ve hoang được tháp vào chỗ các nhánh ấy để có phần về nhựa và rễ của cây ô-li-ve, thì chớ khoe mình hơn các nhánh đó. Nhưng nếu người khoe mình, thì hãy biết rằng ấy chẳng phải là người chịu đựng cái rễ, bèn là cái rễ chịu đựng người. Người sẽ nói rằng: Các**

nhánh đã bị cắt đi, để ta được thắp vào chỗ nó. Phải lắm; các nhánh đó đã bị cắt bởi cơ chẳng tin, và người nhờ đức tin mà còn; chớ kiêu ngạo, hãy sợ hãi. Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các nhánh nguyên, thì Ngài cũng chẳng tiếc người nữa. Vậy hãy xem sự nhân từ và sự nghiêm nhặt của Đức Chúa Trời: sự nghiêm nhặt đối với họ là kẻ đã ngã xuống, còn sự nhân từ đối với người, miễn là người cầm giữ mình trong sự nhân từ Ngài: bằng chẳng, người cũng sẽ bị chặt. Về phần họ, nếu không ghi mài trong sự chẳng tin, thì cũng sẽ được thắp; vì Đức Chúa Trời có quyền lại thắp họ vào. Nếu chính người đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tánh mình, mà được thắp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tánh, thì hướng chi những kẻ ấy là nhánh nguyên sẽ được thắp vào chính cây ô-li-ve mình! Vả, hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết sự mâu nhiệm này, e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng: ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, cho đến chừng nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ; vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, như có chép rằng: Đấng Giải cứu sẽ đến từ Si-ôn, cất sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp; Ấy là sự giao ước mà ta sẽ lập với họ, khi ta xóa tội lỗi họ rồi.

Ma-thi-ơ 21:44: Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi.

Đá mà Chúa Jêsus phán đây là nói về luật pháp của Đức Chúa Trời.

Chữ **rơi** đây, nguyên văn chép còn có nghĩa là **ngã, rớt, suy sụp**,

Người tin Chúa sống mà không nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời thì cuộc đời của người đó cũng giống như người ta đi mà không nhìn đường vậy, sẽ vấp phải đá mà ngã, mà rớt xuống đá đó vậy. Rất nhiều người mang danh là người giảng Lời Chúa, mang danh là người tin Chúa nhưng lại không nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-thánh, nên họ đã vấp phạm bởi môi miệng mình, khi họ thêm vào, bớt đi Lời của Đức Chúa Trời, mà trở thành kẻ nói dối, như Lời Chúa có chép.

Châm ngôn 30:5-6: Các lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyện: Ngài là cái thuẫn đỡ cho người nương cậy nơi Ngài. Chớ thêm chi vào các lời Ngài. E Ngài quở trách người, và người bị cầm nói dối chẳng.

Sự vấp ngã của những người đó sẽ khiến cho thân thể của họ bị sửa phạt đau đớn và nếu họ không hết lòng trở lại cùng Chúa, thì linh hồn họ sẽ bị hư mất.

Đối với những người cứng lòng, không chịu vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời thì sẽ bị Lời Đức Chúa Trời trừng phạt. Vì Lời của Đức Chúa Trời ở trên trời cao, như mưa vào tuyết rơi xuống đất để đượm nhuần đất đai thể nào thì đối với những người gian ác, mưa đá từ trời rơi xuống phá huỷ cây cối, rau cỏ của xứ Ê-díp-tô trong thời của Môi-se để trừng phạt Pha-ra-ôn vì cơ sự cứng lòng của người thể nào, thì sự trừng phạt bởi luật pháp của Đức Chúa Trời cũng sẽ giáng trên những người đó, như đá lớn từ trên trời **rớt xuống trên họ** một cách y như vậy.

Hê-bơ-rơ 6:7-8: Vả, một đám đất nhờ mưa đượm nhuần mà sanh cây cỏ có ích cho người cày cấy, thì đất đó hưởng phần phước lành của Đức Chúa Trời. Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai gộc, thì bị bỏ, và hầu bị rửa, cuối cùng phải bị đốt.